

عنوان مقاله:

محورهای هدایتی متجلی در سوره مبارکه طه

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 4، شماره 36 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مریم اسدیور - کارشناسی ارشد الهیات و معارف اسلامی (علوم قرآن و احادیث)

خلاصه مقاله:

اصلی ترین حقیقتی که به موازات جریان آفرینش و خلقت تحقق داشته و پدیده های هستی را مرتبط با مبدا و منشاء عالم جهت دار و سامان یافته نموده، همانا حقیقت هدایت است. هدایت فروغ و روشنایی درونی پدیده هاست که در سایه ی آن موجودات، با قطع نظر از علم و آگاهی یا عدم آن، در مسیر صحیح قرار گرفته، برای حرکت به سوی مقصد نهایی و سعادت حقیقی سعی می نماید. رسالت اصلی انبیای الهی و صحف آسمانی، همانا بیان هدایت و سعادت حقیقی و امتیاز آن از جلوه ها و مظاهر باطل، گمراهی و ضلالت است. از این رو پرداختن به مسئله هدایت و شناخت همه ی زوایای آن امری ضروری است. خداوند در آیات خود به امر هدایت و چگونگی آن اشاره کرده است. در این مقال تلاش است تا هدایت از جنبه های مختلف، آن گونه که در سوره مبارک طه آمده است، مورد واکاوی قرار گیرد. سوره طه در «مکه» نازل شده و ۱۳۵ آیه دارد. این سوره نیز همانند سایر سوره های «مکی» بیشتر سخن از «مبدا» و «معاد» میگوید. بخش اول: اشاره کوتاهی به عظمت قرآن و بخشی از صفات جلال و جمال پروردگار است. و در بخش دوم: که بیش از هشتاد آیه را دربرمیگیرد از داستان موسی (ع) سخن میگوید. در سومین بخش: درباره معاد و قسمتی از خصوصیات رستاخیز سخن میگوید. در بخش چهارم: سخن از قرآن و عظمت آن است. و در بخش پنجم: سرگذشت آدم و حوا را در بهشت و سپس ماجرای وسوسه ابلیس و سرانجام هبوط آنها را در زمین، توصیف میکند. و بالاخره در آخرین قسمت، نصیحت و اندرزهای بیدارکنندهای، برای همه مومنان بیان میدارد.

کلمات کلیدی:

هدایت، سوره طه، رسالت، انبیا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1754798>

